

ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ, 1893. ΑΡΙΘ. 311

Συνδρ. έτης. εν Ελλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Είς ούδένως πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων ἔνευ προκληρωμένης.

Ἐξωτερικῶ φρ. 3.

Ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 26.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.

«Ἡ Ἐγκυκλοπαιδεία τῆς Βιβλικῆς Φιλολογίας,» «ἡ Εἰκονογραφημένη Γραφή,» καὶ «ἡ Καθημερινὴ Βίβλος μετ' εἰκονογραφιῶν,» εἶναι συγγράμματα λίαν γνωστὰ καὶ μεγάλην κυκλοφορίαν ἔχοντα μεταξύ τῶν Διαμαρτυρομένων Ἑθνῶν. Ἀλλὰ περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ζωῆς τοῦ συγγραφέως αὐτῶν ὁ κόσμος συγκριτικῶς γνωρίζει πολὺ ὀλίγον.

Ὁ Ἰωάννης Κίττος ἐγεννήθη ἐν Πλουμοῦ, τὴν 4 10εβρίου 1804. Ἦτο δὲ μικρὸν καὶ πάσχον νήπιον καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐφαίνετο ὅτι θὰ ἔζη ἐπὶ πολὺ. Ἀλλ' ἐπιμελής θεραπεία ἔσωσε τὴν ζωὴν του, τῷ ἐπῆρην ὁμως πολὺν χρόνον, μέχρις οὐ γαίην ἰκανὸς νὰ περιπατήσῃ, οὐδέποτε δὲ ὑπερένικησε ἐντελῶς τὴν ἀρχικὴν του ἀδυναμίαν.

Ἐκ νηπιότητος εἶχε κλίσιν πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν, ἀλλ' ἔνεκα τῶν περιστάσεων δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ οὔτε καιρὸν οὔτε χρήματα πρὸς ἀπόκτησιν βιβλίων.

Ὁ πατὴρ του περιέπεσεν εἰς τὴν μέθην, ὁ δὲ μικρὸς Ἰωάννης τεταρτοετῆς μετεφέρθη εἰς τὴν πτωχικὴν καλύβην τῆς κυρούλας του, ἣτις τὸν περιποιήθη μὲ μητρικὴν στοργήν, ὅπερ τὸν ἔκαμε νὰ τὴν ἀγαπᾷ ἐγκαρδίως. Ἀλλ' ἡ πτωχία ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ ἐπελθούσα νόσος ἀφ' ἑτέρου ἠνάγκασαν τὸν πτωχὸν Ἰωάννην νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν πατρικὴν του οἰκίαν καὶ νὰ ἀρχίσῃ νὰ ἐργάζεται ὡς πηλοφόρος εἰς μίαν οἰκοδομὴν τὴν ὁποίαν κατεσκευάζεν ὁ πατὴρ του. Ἀλλ' ἐνῶ ἀνῆρχετὸ ποτε φορτωμένος πηλόν, ἐγλίστρισεν καὶ ἔπεσε ἀπὸ ὕψος 35 ποδῶν. Καὶ δὲν ἐφρονεῦθη μὲν, οὔτε ἐθραύσθη ὅστων τι, ἀλλ' ἔμεινε κλινή-

ρης περὶ τοὺς 8 μῆνας καὶ ἔχασε διὰ παντὸς τὴν ἀκοήν του, ἦτο δὲ τότε ἡλικίας 13 ἐτῶν.

Μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τὸ συμβῶν τοῦτο τὸ παιδίον μετηνέχθη εἰς τὸ ἄσυλον τῶν πτωχῶν ἐν Πλουμοῦ, ἐκεῖ δὲ ἤρχισε νὰ μαθητεύσῃ τὴν ὑποδηματοποιίαν καὶ μετὰ τινὰ καιρὸν εἰσήλθεν ὡς μαθητῆς εἰς τὸ ὑποδηματοποιεῖον ἐνός, ὅστις ἐφέρετο πολὺ σκληρῶς πρὸς αὐτὸν καὶ ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὸ ἄσυλον τῶν πτωχῶν, ὅπου τὰς στιγμὰς τῆς ἀναπαύσεώς του ἐχρησιμοποιεῖ εἰς ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν.

Τὸ 1828 προσελήφθη ὡς βοηθὸς εἰς τὴν δημοσίαν Βιβλιοθήκην, ὅπου εἶχε πολὺν καιρὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς κατ' ἰδίαν σπουδὰς του.

Τὸ 1826 ἐγνώρισεν ἀγαθὸν τινὰ κύριον καλούμενον Γκρόβην, ὅστις προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ μὲνῃ παρ' αὐτῷ, διὰ δὲ τῆς ἐνεργείας αὐταῦ ἀπεστάλη παρὰ τίνος ἱεραποστολικῆς ἐταιρίας εἰς Μελίτην ὡς τυπογράφος ἱεραπόστολος τὸ 1827, ἀλλὰ μετὰ 18 μῆνας ἐπανεῆλθε πάλιν εἰς Λονδίνον.

Τὸ 1829 ὁ κ. Γκρόβης συμπέραλαβεν αὐτὸν ὡς παιδαγωγὸν εἰς τὰ τέκνα του καὶ μετ' αὐτῶν διέτριψε μέχρι τοῦ 1833 ἔτους εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀνατολῆς καὶ πάλιν ἐπέστρεψεν εἰς Λονδίνον, καὶ ἔκτοτε ἐπεδόθη εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν βιβλίων, ἀτινα προαναφέραμεν καὶ τὰ ὁποῖα εἶνε εἰς μεγάλην σήμερον χρῆσιν καὶ κατέστησαν τὸ ὄνομά του οὐ μόνον σεβαστὸν ἀλλὰ καὶ διάσημον.

Ὁ Κίττος ἀπέθανεν τὸ 1854 τὴν 25 10εβρίου ἐν Γερμανίᾳ εἰς ἡλικίαν 50 ἐτῶν.

Τοιοῦτος ὁ Κίττος καὶ τοιαῦτα τὰ ἔργα του τὸ δὲ παράδειγμα αὐτοῦ ἀποδεικνύει τί δύναται νὰ πράξῃ θέλησις ἡγιασμένη ὑπὸ τοῦ Ἐθαγγελοῦ καὶ ὅταν ἀκόμη τὸ σῶμα ἦναι ἀδύνατον.

ΤΟ ΔΙΑΔΗΜΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ.

Ἐάν ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἀναγκάζεται νὰ φέρῃ τὸ ὄραϊον τῆς διαδήμα πάντοτε, θὰ ἦτο γυνὴ ἀξιολύπτος καὶ ὄχι ἐπίζηλος, διότι τὸ πολυτίμητον ἐκεῖνο κειμήλιον ζυγίζει σχεδὸν μίαν ὀκάν. Περιέχει δὲ πλείονας τῶν 3,000 πολυτίμων λίθων, 2,700 ἐκ τῶν ὁποίων εἶνε ἀδάμαντες. Ἡ χρυσοῦν ταινία ἡ περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχει δύο σειρὰς μαργαριτῶν, ἡ κατωτέρα τῶν ὑποίων ἔχει 129 καὶ ἡ ἀνωτέρα 112 μεγάλους μαργαρίτας.

Μεταξὺ τῶν δύο τούτων σειρῶν πρὸς τὸ ἔμπροσθεν μέρος εἶναι μέγας σάπφειρος, καὶ πρὸς τὸ ὀπισθεν ἄλλος τις μικρότερος, μετὰ 6 ἄλλων μικροτέρων τούτου καὶ 8 σμαράγδων.

Μεταξὺ τῶν σάπφειρων ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν εἶναι στολίδια περιέχοντα 286 ἀδάμαντας. Ὑπεράνω τῆς ταινίας εἶναι 8 σάπφειροι, καὶ ἀνωθεν τούτων 8 ἀδάμαντες, καὶ 8 ἔγκορπα, ἅτινα περιέχουσι 160 ἀδάμαντας, ἔμπροσθεν δὲ τούτων ἐν σχήματι σταυροῦ τῆς Μελίτης, τὸν ὁποῖον σχηματίζουν 75 μεγάλοι ἀδάμαντες, εἶναι ἐντεθειμένον τὸ μεγαλοπρεπὲς ρουβίνιον, τὸ ὁποῖον ἐχάρισε Πέτρος ὁ βασιλεὺς τῆς Κασουλίας εἰς τὸν Μαῦρον Πρίγκιπα τῆς Οὐαλλίας τὸ 1367 καὶ τὸ ὁποῖον ἔφερον ὁ ὀρθρτικὸς ἐκεῖνος μονάρχης Ἐρρίκος ὁ 5^{ος} ἐπὶ τῆς ἀσπίδος του, κατὰ τὴν μάχην τοῦ Ἁγινκούρτ.

Ἐκτὸς τούτων τὸ διαδῆμα τοῦτο φέρει 3 σταυροὺς περιέχοντας 386 ἀδάμαντας τεθειμένους κύκλῳ τοῦ ἄνω μέρους αὐτοῦ, μεταξὺ δὲ τούτων εἶναι 4 στολίδια, ἕκαστον τῶν ὁποίων φέρει ἐν ρουβίνιον ἐν τῷ μέσῳ καὶ 85 ἀδάμαντας.

Ἀπὸ τοὺς σταυροὺς ὑψοῦνται 4 ἀψίδες συντεθειμέναι ἐκ φύλλων δρυὸς καὶ περιέχουσαι 128 ἀδάμαντας, αἱ δὲ βάλανοι, 32 τὸν ἀριθμὸν, ἀποτελοῦνται ἐκάστη ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου, καὶ εἶναι ἐντεθειμέναι εἰς κύπελλα, κατεσκευασμένα ἐκ μαργαριτῶν.

Ὑπεράνω τῶν ἀψίδων εἶναι ἡ βᾶσις τοῦ σταυροῦ, ὅστις περιβάλλει τὸ ὄλον. Ἡ βᾶσις ἡ ὁ σωρὸς, ὅπως κοινῶς ὀνομάζεται, περιέχει 548 ἀδάμαντας καὶ τρεῖς σταυροὺς — ἡ δὲ κορωνὴ τοῦ λαμπροῦ

τούτου διαδήματος περιέχει μέγαν σάπφειρον καὶ 112 ἀδάμαντας.

Ἐννοεῖται ὅτι οἰονδήποτε πράγμα μεγαλοπρεπὲς ὡς τὸ ἐν λόγῳ διαδῆμα, εἶναι μεγάλης ἀξίας, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ὁμῶς τῶν καταλλήλων προσώπων ἡ ἀξία του ἀνέρχεται εἰς 75, 000, 000 φρ. ἢ δύναται ὁμῶς νὰ πωληθῇ καὶ εἰς διπλασίαν ταύτης τιμῆν.

Τοιοῦτον τὸ στέμμα τῆς βασίλισσας τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Αὐτοκρατείας τῶν Ἰνδιῶν.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ.

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς διατάχθη ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου νὰ συλλέξῃ δια τὰ συγγράμματα τοῦ κόσμου, μὲ τὴν δὲ ἀκρίβειαν ὑπομονὴν καὶ ἀκριβείαν ἐξετέλεσε τὴν ἐντολὴν ταύτην, ὥστε ἐσχηματίσθησαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δύο μεγάλαι βιβλιοθήκαι.

Ἐκ τούτων ἡ μεγαλειτέρα περιεῖχεν ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου (260 π. Χ.) περίπου 400,000 βιβλία ἤτοι κυλίνδρους, ἀντιπροσωπεύοντας 90,000 διάφορα συγγράμματα. Ἡ ἄλλη περιεῖχε περίπου 40,000 συγγράμματα. Ἀμφότεραι μετὰ ταῦτα ἠξήθησαν σημαντικῶς, ἦσαν δὲ πάντοτε ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν περιωνύμου τινὸς φιλοσόφου ἢ ἐπιστήμονος.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ 1000 σχεδὸν ἐτη ἐδιδάσκοντο τὰ μαθηματικά, ἡ ἀστρονομία, ἡ ἰατρική, γεωγραφία, φυσικὴ ἱστορία, νομικὴ, κριτικὴ, κτλ. Λέγεται ὅτι εἰς τὴν ἀκμὴν του τὸ πανεπιστήμιον τοῦτο τῆς Ἀλεξανδρείας ἤριθμοι σχεδὸν 14,000 φοιτητάς!

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ μουσεῖον ἦτο καὶ ὁ βοτανικὸς κήπος, χάριν τῶν ἐντριβούντων εἰς τὴν βοτανικὴν. Ὁμοίως δὲ καὶ ζωολογικὸς κήπος διὰ τοὺς ἐραστὰς τῆς ζωολογίας. Ἡ δὲ ἰατρικὴ σχολὴ εἶχε ἀκριβῶς ἐκεῖνο, ὅπερ θεωρεῖται ὡς ἐπινόημα τῆς νεωτέρας ἰατρικῆς ἐπιστήμης, ἤτοι, ἀνατομείον!

Εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον ὑπῆρχον λίθινον γνῶμονες, ἀστρολάβοι καὶ διοπτρα λεγόμενα, εἰς τὸ μέσον δὲ τοῦ πατώματος ἦτο κεχαραγμένη ἡ γραμμὴ τοῦ μισημβρινοῦ, πρὸς διευθέτησιν τῶν ἀστρονομικῶν ἐργαλείων.

Τοιοῦτο ἦτο τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἀλεξανδρείας. Τόσον εὐρὺς ὄργανισμὸς πρὸς προαγωγὴν καὶ διάδοσιν τῶν γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν βε-

βαίως δὲν εἶχεν ὑπάρξει πρό αὐτοῦ, οὐδέ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν σχετικῶν περιστάσεων, ὑπῆρξεν ἕκτοτε οὐδέ θά ὑπάρξῃ εἰς τὸ μέλλον.

Μεταξὺ τῶν διασημῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἐφοίτησαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο, ἀναφέρονται ὁ Εὐκλείδης, ὁ Ἀπολλώνιος καὶ ὁ Ἀρχιμήδης οἱ τρεῖς διασημώτεροι μαθηματικοὶ τοῦ ἀρχαίου κόσμου, εἰς ὧν τὰ συγγράμματα βασιζέται ἡ σήμερον γεωμετρία καὶ φυσική. Ἐπίσης ἐκεῖ ἐφοίτησεν ὁ Αἰγύπτιος φυσιοδίφης Ἡρων, ὅστις εἶναι Ἰσραελῆτις τῆς πρώτης ἀτμομηχανῆς (εἰς σχῆμα περιστραφομένης σφαιρας) καθὼς καὶ τῆς κλεψυδρας, ἐνὸς ὑδραυλικοῦ ἐργάνου μουσικῆ καὶ μιᾶς ἐκσφενδονιστικῆς μηχανῆς κινουμένης διὰ πεπισμένου ἀέρος.

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΒΑΝΔΥΚ.

Ὁ διάσημος Ὁλλανδὸς ζωγράφος Βανδύκ ἦτο μαθητὴς τοῦ Ρούβενς, ὑπερφηανεύετο δὲ πολὺ διὰ τὰ ἔργα του.

Ἱστορεῖται ὅτι οἱ ἐπίτροποι ἐκκλησίας τινὸς ἀνέθεσαν ποτε εἰς αὐτὸν νὰ κάμῃ εἰκόνα τινα, τοῦτου δὲ γενομένου, μεταβάντες εἰς τὸ σπουδαστήριόν του, καὶ θεωρήσαντες αὐτήν, ὠνόμασαν αὐτὸν πυγμαῖον καὶ ἀνεχώρησαν με ἀηδίαν.

Ὁ Βανδύκ ἦτο τότε πολὺ νέος καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ τοὺς ἐδικαίη. Μετὰ τινα καιρὸν περιφημοὶ τινὲς ζωγράφοι ἐπισκεφθέντες τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ ἰδόντες τὴν εἰκόνα τοῦ Βανδύκ ἐκήρυξαν αὐτὴν θαυμασίαν. Οἱ ἐπίτροποι τότε μεταμεληθέντες διὰ τὴν πρὸς τὸν Βανδύκ συμπεριφορὰν τῶν καὶ θέλοντες ν' ἀναπληρώσωσι τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην ἀδικίαν, τῷ παρηγγείλαν νὰ ζωγραφίσῃ δύο ἔτι εἰκόνας. Αὐτὸς ὁμῶς περιφρονητικῶς ἀπήντησεν εἰς αὐτοὺς: «εἰς τὸ μέρος σας ἔχετε πολλοὺς πυγμαῖαυχοι καὶ δύνασθε εἰς αὐτοὺς νὰ παραγγείλητε τὰς εἰκόνας σας!»

— Ἡ ἀκόλουθος παράδοσις ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων περὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος. Ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκτίσθη, ἀνήκεν εἰς δύο ἀδελφοὺς, ὁ εἰς τούτων, ὁ πρεσβύτερος ἦτο ἐγγαμος καὶ ὁ ἄλλος ἄγαμος. Ἐσπῆραν τινὰ μετὰ τὸν θάνατον, ὁ μεγαλιέτερος εἶπεν εἰς τὴν σύζυγον του: «Ὁ ἀδελφός μου δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, θὰ σηκωθῶ, θὰ πάρω μερικὰ ἀπὸ τὰ ἰδικὰ μου δεματία καὶ θὰ τὰ προσθέσω εἰς τὰ ἰδικὰ του, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ ἐκεῖνος.»

Ἀλλὰ καὶ ὁ μικρότερος κινούμενος ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐλατηρίων εἶπε καθ' ἑαυτὸν, «Ὁ ἀδελ-

φός μου ἔχει οἰκγενεῖαν καὶ τὸ εἰσόδημά του δὲν τὸν ἐπαρκεῖ νὰ συντηρήσῃ αὐτήν. Ἰδοὺ τί θὰ κάμω, θὰ σηκωθῶ τὴν νύκτα καὶ θὰ προσθέσω ἀπὸ τὰ δεματία μου εἰς τὰ ἰδικὰ του, χωρὶς νὰ με ἐννοήσῃ.»

Τὸ πρῶτὸ σηκωθέντες ἰθαύμασαν ἰδόντες, ὅτι τὰ δεματία τῶν ἦσαν ἀνελλειπῆ. Τοῦτο ἐπανελήφθη τὴν ἐπομένην νύκτα καὶ τὴν ἐπομένην καὶ πάντοτε τὴν ἐπομένην ἡμέραν τὰ δεματία εὐρίσκοντο ἀνελλειπῆ.

Πρὸς λύσιν τοῦ μυστηρίου τοῦτου ἕκαστος ἀπεφάσισε νὰ παραφυλάξῃ τὴν νύκτα, πρὸς θαυμασμόν τῶν δὲ συννητήθησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ φέροντες εἰς τοὺς ὤμους τῶν δεματία, καὶ οὕτως ἐλύθη τὸ μυστήριον! Ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου δὲ τοῦ οὐτῶ πᾶς καθιερωθέντος, ἐκτίσθη κατόπιν ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος.

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΑΤΕΡΛΩ.

Τὸ Βατερλώ εἶναι μικρὰ κώμη ἐν Βελγίῳ, κειμένη εἰς τὸ ἄκρον τῆς μεγάλης ἐκείνης πεδιάδος, ὅπου συνήφθη ἡ κρατερὰ μάχη, ἣτις ἔθεσε τέρμα εἰς τὸ στάδιον τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος. Ἡ πεδιάς αὕτη ἔχει καὶ ἄλλα χωρία, ἅτινα μάλιστα εἰς περισσοτέραν ἐπαφὴν ἤλθον μετὰ τὰ διαμαχόμενα στρατεύματα, παρὰ τὸ Βατερλώ διὰ τοῦτο οἱ Γάλλοι τὴν ὀνομάζουσι μάχην τοῦ Λόφου Ἀγ. Ἰωάννου (Mont St. Jean), οἱ Ἄγγλοι ὁμῶς, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἱστορικοὶ, τὴν ὠνόμασαν μάχην τοῦ Βατερλώ, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἔγραψεν ὁ Βέλλιγκτον τὴν ἐκθεσιν τῆς μάχης.

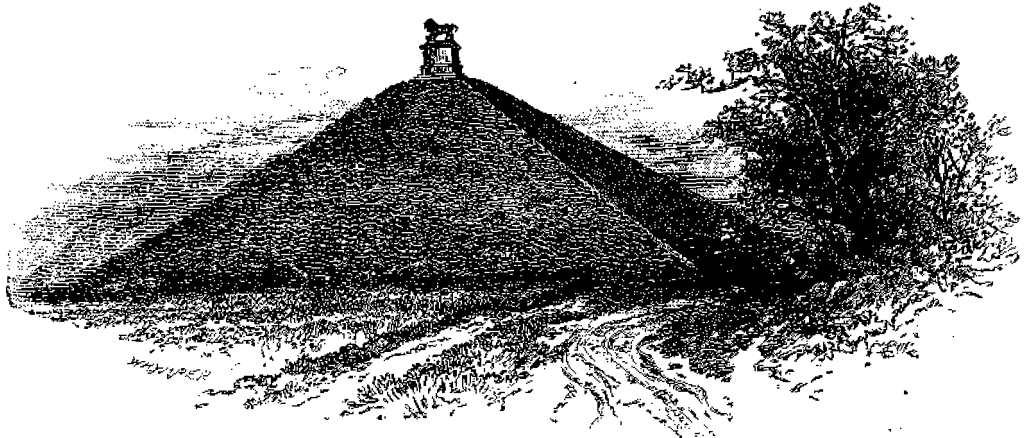
Ὁ Ναπολέων, ὅστις κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 1814 εἶχε σταλῆ ἐξοριστός εἰς τὴν μικρὰν Ἰταλικὴν νῆσον Ἐλβαν, ἀκούων ὅτι οἱ Γάλλοι ἦσαν πολὺ δυσηρεστημένοι ἀπὸ τοὺς Βουρβάνους, ἐπανῆλθεν ἀπροσδοκῆτως εἰς Γαλίαν τὴν 1 Μαρτίου 1815 καὶ ἐσπευσε πρὸς Παρισίους, ἐν μέσῳ τοῦ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ συρροῆς τῶν παλαιῶν στρατιωτῶν καὶ φίλων του. Οἱ Βουρβάνοι ἐπεσαν καὶ αὐτὸς ἀνέλαβε πάλιν τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα. Ἡ νέα αὕτη βασιλεία του καλεῖται ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἡ Βασιλεία τῶν Ἑκατῶν Ἡμερῶν, διότι μόλις τρεῖς μῆνας διήρκεσεν.

Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις, αἵτινες τὸν εἶχον νικῆσει καὶ ἐξορίσει, ἦτοι ἡ Ἀγγλία, Ρωσσία, Αὐστρία καὶ Πρωσσία, συνεδρίαζον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐν Βιέννῃ. Αὕτη εἶναι ἡ καλουμένη Ἰερὰ Συμμαχία, ἣτις καὶ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τόσον δυσμενῶς ἀντετάχθη.

Ἄμα ἤκουσαν ὅτι ὁ Ναπολέων ἐπανῆλθε καὶ

επανάκτησε πάλιν τὴν κυριαρχίαν του ἐν Γαλλίᾳ, ἐλησμόνησαν τὰς ἐριδὰς των καὶ ἐσπευσαν νὰ ἐξοπλισθοῦν ἐναντίον του. Πράγματι δὲ ἐντὸς ὀλίγιστου χρόνου ἔθεσαν εἰς κίνησιν 700,000 ἀνδρῶν, ἐνῶ ὁ Ναπολιὼν δὲν διέθετε πλέον τῶν 300,000. Ἀλλὰ μὲ ἀστραταιαίαν ταχύτητα κινούμενος, ἀνιχώρησεν ἐκ Παρισίων τὴν 12ην Ἰουνίου 1815 μὲ στρατὸν 122,000 ἀνδρῶν, ἵνα ἀντιμετωπίσῃ τὸν Ἄγγλον Βέλλιγκτον καὶ τὸν Πρῶσον Βλύχερ εἰς τὸ Βίλιγιον, καὶ κατώρθωσε νὰ εἰσχωρήσῃ μεταξὺ τῶν δύο τούτων στρατῶν. Τότε τὴν 16ην ἱπιθεται κατὰ τοῦ Βλύχερ εἰς Ligny καὶ τὸν νικᾷ κατὰ κράτος — αὐτὴ ἦτο ἡ τελευταία νίκη τοῦ Ναπολιέντος. Ἔνεκα τῆς ἡττης ταύτης τοῦ συμμάχου του, ὁ Βέλλιγκτον ἀναγκάζεται νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸς τὰς Βρυξέλλας, ἀλλὰ τὴν 18 Ἰουνίου τὸν κατα-

ἀπὸ πρωΐας 33,000 ἀνδρας νὰ τοὺς ἀναζητήσουν καὶ σταματήσουν, ἕως οὗτου αὐτὸς κατατρόπῳσῃ τοὺς Ἄγγλους. Τὸ σφράτευμα ὁμῶς τοῦτο, λαβὼν τὴν ἐναντίαν διεύθυνσιν, συνεπλάκη μὲ ἄλλο σῶμα Πρωσικόν, οὗτω δὲ ὁ Βλύχερ ἀνευδύλητος ἀφίκετο κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν μὲ τὸν Βέλλιγκτον ὄραν. Ἐπιτίθεται λοιπὸν μὲ 100,000 ἄνδρας κατὰ τῶν ἐξητλημένων Γάλλων, οἵτινες ἤδη ἱπολίμουον πρὸς 200,000, καὶ ἡ πλάστιγξ δὲν ἰσθάρδυνα νὰ κλίνη ὑπὲρ τῶν δύο συμμάχων. Τότε διατάσσει ὁ Ναπολιὼν, ὡς τελευταίαν ἀπόπειραν, τὴν ἐφοδὸν τῆς αυτοκρατορικῆς φρουρᾶς. Ἡ ἐφοδὸς αὕτη ἴμεινεν ἀθάνατος εἰς τὴν ἱστορίαν, γενομένη μὲ τόσον ἀπερίγραπτον ὄρηγν καὶ ἐνθουσιασμόν, ὥστε καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐκίνησεν εἰς θαυμασμόν. Ἀλλ' οἱ γενναῖοι ἐκείνοι ἐζήτουν νὰ κατορθώσουν ἀδύνατα

Τὸ ἐν Βατερλώ μνημεῖον.

φθάνει ὁ Ναπολιὼν παρὰ τὸν Λόφον Ἁγ. Ἰωάννου καὶ ἐκεῖ συνάπτεται ἡ κρατερὰ καὶ τελικὴ μάχη.

Ἡ μάχη ἤρχισεν ὀλίγον πρὸ μεσημβρίας. Οἱ Γάλλοι ἐπιτέθησαν ζωηρῶς κατὰ τῶν Ἄγγλων εἰς ἀμφοτέρας τὰς πτέρυγας, κατ' ἀρχὰς χωρὶς ἀποτέλεσμα τι, ἀλλ' ἐπὶ τέλος ἐφαίνετο ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἐμελλον νὰ ὑποχωρήσουν. Τότε διετάχθη μεγάλη ἐφοδὸς τοῦ Γαλλικοῦ ἱππικοῦ, ἣτις ὁμῶς μετὰ μεγάλης δυσκολίας ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Γάλλος στρατάρχης Νεῦ κατώρθωσε νὰ ἐκπορθήσῃ τὴν ἀριστερὰ πτέρυγα τῶν Ἄγγλων παρὰ τι χωρίον καὶ ὁ Βέλλιγκτον ἐακέπτετο ἤδη περὶ ὑποχωρήσεως, ὅτι κατέφθασαν οἱ Πρῶσοι ὑπὸ τὸν Βλύχερ καὶ τὸν ἔσωσαν. Εἰς τοῦτο συνέτεινε καὶ ὀλίγη τὴν σφάλμα τῶν Γάλλων. Ὁ Ναπολιὼν, γνωρίζων ὅτι οἱ Πρῶσοι, ἂν καὶ νικηθέντες, εὐρίσκοντο κάπου πλησίον, εἶχε στείλει

πράγματα. Ὑπὸ τὸ πῦρ τῶν ἠνωμένων Ἀγγλικῶν καὶ Πρωσικῶν στρατευμάτων ἀπίδουκατίσθησαν, αἱματοκυλισθῆσαν καὶ ἐπὶ τέλος ὑπεχώρησαν. Τότε ἐπηκολούθησεν ἐφοδὸς τῶν Ἄγγλο-πρῶσων καὶ οἱ Γάλλοι, καταληφθέντες ὑπὸ πανικοῦ, ἐτρέπησαν εἰς φυγὴν. Μόνον ἀπομεμονωμένα τάγματα καὶ λόχοι ἔστησαν καὶ ἀντίστησαν μέχρι τοῦ τελευταίου ἀνδρός, λεχθέντος τότε μάλιστα ἐκείνου τοῦ περιφήμου λογιῶ, ὅτι «ἡ παλαιὰ φρουρὰ ἀποθνήσκει, ἀλλὰ δὲν παραδίδεται.» Ὁ Ναπολιὼν ἐσώθη ἐπιπτος, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Παρισίους τὴν 21 Ἰουνίου, μετὰ ἀπουσίαν ἀκριβῶς ἑννέα ἡμερῶν· μετὰ ἕνα δὲ μῆνα εὐρίσκειτο δέσμιος ἐπὶ τινοῦ Ἀγγλικῶν πολεμικοῦ πλοίου.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸ μνημεῖον, ὅπερ οἱ Βέλγοι ἀνήγειραν εἰς μνήμην τῶν πεσόντων μαχητῶν ἀμφοτέρων τῶν μερίδων. Ἐν τῷ θανάτῳ ἐπεκράτησε εὐγενῆς συνήθεια νὰ μὴ γί-

νηται διάκρισις φίλων και εχθρών, ιδίως εκείνων, οτινες εθυσιασθησαν χάριν του καθήκοντός των.

Εις την μάχην του Βατερλώ, ως εύφως λέγει ο Βικτωρ Ουγκώ, ο Ναπολιών δέν ενικήθη ουτε από τόν Βέλλιγχτον ουτε από τόν Βλύχερ, άλλ' από τόν Θεόν. Τόν Βέλλιγχτον θα ένίκα κατά κράτος, εάν ο Βλύχερ εβράδυνε μίαν

ώραν ακόμη' τόν δέ Βλύχερ είχε κατατροπώσει πρό δύο ημερών. 'Αλλ' ή ειρήνη και ή εύημερία της Ευρώπης αφήτει να πέση ο άκραιστος ουτος κατακτητής και αιμοδόρος στρατάρχης, να παύσουν δέ χιλιάδες άνθρωποι να σφάζωνται χάριν της φιλοδοξίας του, διό και ο Θεός τόν αφήκε να πέση, και έπισεν οικτρώς.

Ἐποχὴ ἀποχωρισμοῦ τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ Ἰωνάθαν.

ΙΩΝΑΘΑΝ ΚΑΙ ΔΑΒΙΔ.

Ἡ κοσμικὴ ἱστορία ἐν μόνον παράδειγμα ἀ- παραμίλλου φιλίας μὲς ἀναφέρει—τὸ τοῦ Ὁρέ- στοῦ καὶ Πηλάδου, οτινες τόσον ἠγάπων ἀλλή- λους, ὥστε, ὅταν ἐπιῆλθε ἀνάγκη εἰς αὐτῶν νὰ θυσιάσθῃ, ἐφιλονείκησαν ἐπὶ πολὺ τίς ἴδμεν

ἔχει τὴν τιμὴν ν' ἀποθάνῃ ἀντὶ τοῦ ἄλλου.

Ἐπίσης καὶ ἡ ἱερὰ ἱστορία ἐν μόνον παρά- δεῖγμα τοιαύτης φιλίας ἀναφέρει—τὸ τοῦ Ἰω- νάθαν τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Σαούλ καὶ τοῦ Δαβὶδ. Τόσον ἀγάπην ἐτρεφεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Δαβὶδ, ὥστε κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ τε- λευταίου ὑπερέβαινε καὶ αὐτὸν τὸν ἔρωτα!

'Αλλ' ἔσον ὁ υἱὸς ἡγάπα τὸν Δαβὶδ, τόσον ὁ πατὴρ ἐμίσει καὶ ἐζητεῖ νὰ θανατώσῃ αὐτόν. Ἀναγκασθεὶς ἔνεκα τούτου ὁ Δαυὶδ νὰ ἀπέλθῃ τῆς πατρίδος του συνήντησε μετὰ προηγουμένην συγγενήσιν τὸν ἀγαπητὸν φίλον του Ἰωνάθαν καὶ μετὰ ἀμοιβαίον ὄρκον φιλίας καὶ συμπαιθείας μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν οικογενειῶν των, ἀπεχωρίσθησαν ἵνα μὴ συναντηθῶσιν πλέον ἐπὶ τῆς γῆς, διότι ὁ Ἰωνάθαν ἐπέσε μαχόμενος παρὰ τὸν πατέρα του κατὰ τῶν Φιλισταίων εἰς ὄρη Γελβουά, ὁ δὲ Δαβὶδ ἐτήρησε τὸν πρὸς τὸν Ἰωνάθαν ὄρκον καὶ οὐ μόνον δὲν ἐξολώθηρευσεν ἀλλὰ καὶ περιεποιήθη τὴν οικογένειαν τοῦ Ἰωνάθαν.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὴν σκηνὴν τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῶν δύο ἐκείνων ἐπιστηθίων φίλων.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ,

Εἰς τὸ φυσιολογικὸν Μουσεῖον τοῦ Βερολίνου ὑπάρχει ἐκθέμα τι, παριστῶν τὰς διαφορὰς φυτικὰς οὐσίας, τὰς ὁποίας περιέχει τὸ σῶμα συνήθους ἀνθρώπου, ζυγίζοντος 55 ὀκάδας. Εἰς μέγα ὑάλινον δοχεῖον βλέπει τις 34 περίπου ὀκάδας ὕδατος, τὰς ὁποίας τὸ σῶμα ἐμπεριέχει. Εἰς ἄλλα δοχεῖα ἐπίσης 1,07 ὀκ. λευκώματος ὡοῦ, 3 1/2 ὀκ. καθαρᾶς κόλλας ἢ γελαινίνης, 12, 03 ὀκ. λίπους, 2,94 ὀκ. φωσφοροῦ ἀσβεστοῦ, 120 δράμια ἀνθρακοῦ ἀσβεστοῦ, 3 οὔγγιας ζαχάρους καὶ κόλλας (τῶν ἀσπρορροῦχων) ὁ οὔγγ. φωσφορικῆς μαγνησίας, καὶ μικρὰν ποσότητα κοινου ἁλατος.

Τὰ δὲ γημικὰ συστατικὰ σώματος κοινου τινος ἀνθρώπου εἶναι τὰ ἑξῆς: 34,6 ὀκ. ὀξυγόνου ἤτοι ποσὸν ἰκανόν, ὑπὸ τὴν συνήθη ἀτμοσφαιρικῆν πίεσιν νὰ πληρῶσῃ δωμάτιον 3 μέτρων μήκους, 3 μ. πλάτους καὶ 3 ὕψους. Ἐπίσης ἐμπεριέχει τὸ σῶμα τοῦτο καὶ 5,3 ὀκ. ὑδρογόνου, 1,3 ὀκ. νετρογόνου, 27/100 τοῦ κυβικοῦ μέτρου καθαρὸν ἄνθρακα, ἤτοι ἀδάμαντα. Τελευταῖον βλέπει τις τὰς λοιπὰς χημικὰς οὐσίας εἰς σειρὰν φιαλίδων ἤτοι χλωρίνην, φλουορίνην, φωσφόρον, θείον, σόδιον, ποτάσιον, σίδηρον, μαγνήσιον, καὶ κάλιο. Τοῦ τελευταίου τούτου ὑπάρχουν εἰς τὸ σῶμα 1,3 ὀκ. ἐπειδὴ δὲ ἡ οὐσία αὕτη ἔχει ἄξίαν 1500 φράγκων κατ' οὔγγιον, ἐπεὶ δὲ ἑκάστος ἀνθρώπος ἔχει κεκορυμμένην ἐν τῷ σώματι του περιουσίαν περίπου 91,500 φράγκων! Δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐκλίπῃ μετὰ τῆς ζωῆς του καὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου, πολλοὶ ὀλίγοι δὲ θὰ ἦναι πρόθυμοι νὰ θυσιάσουν τὴν ζωὴν των διὰ νὰ πλουτίσουν τοὺς συγγενεῖς των!

Ἡ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥ.

Διὰ πληγὰς ἐκ πυρός ἢ ζέοντος ὕδατος οὐδὲν φάρμακον ὑπάρχει καθήσυχαστικώτερον καὶ δροσιστικώτερον ἀπὸ τὸ λευκὸν ἐνὸς αὐγοῦ. Τοῦτο εἶναι μαλακώτερον καὶ ἀπὸ τὸ κολλώδινον ἀκόμη, εἶναι δὲ πάντοτε πρόχειρον εἰς πᾶσαν οἰκίαν. Εἰς τοιαύτας πληγὰς ἢ ἐπαφῇ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀέρος εἶναι ἡ προζενοῦσα τὸν δριμῦν πόνον, ἀνάγκη δὲ νὰ χρισθῇ ἢ πληγῇ ἀμέσως διὰ νὰ ἐκλίπῃ ἢ ἐπαφῇ αὕτη καὶ προληφθῇ ἢ φλόγῳσι.

Τὸ αὐγὸν εἶναι ἐπίσης ἐκ των ἀρίστων φαρμάκων κατὰ τῆς δυσεντερίας. Πρέπει νὰ κτυπηθῇ καλῶς, μὲ ζάχαριν ἢ καὶ χωρὶς, καὶ νὰ τὸ καταπιῇ ὁ ἀσθενὴς διὰ μιᾶς ἔχει δὲ τὴν ιδιότητα τὸ αὐγὸν νὰ καταπαύῃ

τὴν φλόγῳσιν τοῦ στομάχου καὶ τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος, καὶ νὰ σχηματίσῃ λεπτὴν καὶ πρόσκαιρον μεμβράνην ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας αὐτῶν, οὕτω δὲ ὑποβῆθῃ τὴν φύσιν ὅπως ἀνακτήσῃ τὴν ταχτικὴν τῆς λειτουργίας. Εἰς τὰς συνήθεις δυσεντερίας, δύο ἢ τὸ πολὺ τρία αὐγὰ ἀρκούν λαμβανόμενα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπειδὴ δὲ τὰ αὐγὰ εἶναι ὄχι μόνον φάρμακον ἀλλὰ πρὸ πάντων τροφή, παρέχει συγχρόνως καὶ τὴν δόουσαν ἐλαφρὰν διαίταν, ἣς ἔχει ἀνάγκη ὁ ἀσθενὴς.

ΟΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ.

— Εἰς 5λα τὰ νομισματοκοπιᾶ τοῦ κόσμου ἀπὸ τὸ 1850 ἕως τοῦ 1890 ἐκόπησαν ἐν ὄλῳ 9,184 τόννοι χρυσῶν, καὶ 81,235 τόννοι ἀργυρῶν νομισμάτων.

— Ἀπὸ τοῦ 1638 μέχρι τοῦ 1852 εἰς τινα μέρη τῆς Βορ. Ἀμερικῆς σφαίρα τουφεκίου ἐκυκλοφόρου ὡς νόμισμα τοῦ κράτους μετ' ἄξιαν ἐνὸς δηναρίου ἤτοι 2 1/2 λεπτῶν, ἠδύνατο δὲ νὰ γίνῃ δι' αὐτῶν πᾶσα πληρωμὴ μέχρι ποσοῦ 1,25 φρ.

— Τὰ μονόλεπτα τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν τοῦ 1787 ἔφερον μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν ἐπιγραφήν: "Κύτταζε τὴν δουλειάν σου!"

— Τὰ πρῶτα Ἀμερικανικὰ νομίσματα ἐκόπησαν ἐν Ἀγγλίᾳ τῷ 1612.

— Ἀπὸ τοῦ 1612 ἕως 1690 αἱ Ὀλλανδικαὶ ἀποικίαι ἐν Ἀμερικῇ ἐκράτους τοὺς λησμούς των ἔχοντες ὡς νόμισμα δένδρατα ζώων καὶ φλοιοὺς δένδρων πωλησίμου.

— Ἀπολύτως καθαρὸς χρυσοὺς λέγεται ὁ τῶν 24 καρατίων.

— Τὰ χρυσὰ νομίσματα τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας ἔχουν μίγμα 11 μερῶν χρυσοῦ μετ' ἑνὸς ἄλλου μετάλλου.

ΟΙ ΠΛΑΤΟΙ ΚΗΠΟΙ ΤΩΝ ΚΙΝΕΣΩΝ.

Ἔνας τις περιγράφει ὡς ἑξῆς τοὺς πλωτοὺς κήπους, οὓς εἶδεν ἐν Κίνα.

Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον μῆνα ὁ χωρικός κατασκευάζει σχεδιάν τετράγωνον τριῶν ἕως τεσσάρων μέτρων, ἀπὸ καλάμου. Ἐπάνω εἰς αὐτὴν στρώνει ὀλίγα ἄχυρα, καὶ ἐπ' αὐτοῦ στρώμα ἐκ πληθὺ ἀπὸ τὸν πυθμένα τῆς λίμνης ἢ τοῦ ποταμοῦ. Εἰς τοῦτον τὸν πηλὸν σπείρεται καὶ ὁ σπόρος. Ἐπειτα δίνει τὴν σχεδιάν εἰς ἕνα στύλον ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ ὁ μικρὸς οὗτος κήπος δὲν χρειάζεται πλέον καλλιέργειαν. Τὰ ἄχυρα καὶ ὁ πηλὸς μετ' ὀλίγον ἀναλύονται καὶ ἀφρίζονται, αἱ δὲ ριζαὶ τρέφονται ἐκ μόνου σοῦ ὕδατος, μετὰ δὲ εἰκοσι ἡμέρας ἡ σχεδιά εἶναι κατάρφτος. Πολλὰ μέρη τῆς Κίνας βαλτώδη καλλιερгоῦνται πολὺ ἀποτελεσματικῶς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ἐκτὸς τῶν λαχανοκηπίων τούτων ὑπάρχουν καὶ πλωτοὶ ἄγροι διὰ δρυζῶν. Συνάπτουν πολλὰς τοιαύτας σχεδίας καὶ τὰς στρώνουν μετ' ἀγριόχορτα καὶ πηλόν, ὡς ἀνωτέρω, ἔπειτα δὲ σπείρεται ἡ δρυζα, ἥτις αὐξάνει καὶ ὠριμάζει ἐντὸς 60 ἢ 70 ἡμερῶν, ἀντὶ τῶν συνήθων 100 ἡμερῶν. Οἱ πλωτοὶ οὗτοι ἄγροι πολλάκις ἔσωσαν τοὺς κατοίκους ἀπὸ λιμοῦ, προζηνηθέντα εἶς ἀπὸ ἀνομβρίας εἶς ἀπὸ πλημμύρας. Διότι δταν μὲν οἱ ἄλλοι ἄγροι εἶναι πλημμυρισμένοι καὶ σήπεται ἡ σπορά, αὐτοὶ οἱ πλωτοὶ ἐπιπλέουν καὶ εὐδοκίμοι δταν δὲ ἔκτακτος ἀνομβρία ξηραίνῃ τὰς γαίας, αὐτοὶ, ἐπειδὴ εἶναι εἰς τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμοὺς, δὲν παθαίνουν τίποτε.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

— Πολλάκις εις φίλος βλέπεται ἡμᾶς περισσώτερον ἢ δύο μαε ἰχθύοι.

— Ἐάν τις σὲ ἠπάτησεν ἀπᾶς, ἔκραξε κακῶς. Ἐάν σὲ ἠπάτησεν καὶ ἐκ δευτέρου, σὺ ἔκραξε καλᾶ.

— Πολλὰ ἰδιαίτερα φυσιολογικὰ χαρακτηριστικὰ μεταδίδονται κληρονομικῶς.

Οὕτως εἰς πολλάς γυνεὲς ἡ ρις τῶν Βουρβόνων τῆς Γαλλίας ἦτο διακριτικὸν γνώρισμα τῶν μελῶν τοῦ βασιλικοῦ τοῦτου οἴκου.

Ἐπίσης τὰ καχέα χεῖλη τῶν μελῶν τοῦ οἴκου τῶν Ἀψ-βούργων.

Ἐν τῇ Μεσογερνῇ Γαλλίᾳ ἐπὶ τρεῖς ἑκατομτατηρίδας εἰς τὴν κόμην πάντων τῶν μελῶν ευγενούς τιнос οἰκαγενείας ὑπῆρχεν ὀδόντεκος βστρυχος, πρὸ τοῦ ἔτι ταῦτα φθίσωσιν εἰς ὄριμον ἡλικίαν.

— Ὁ γυφ τῶν Ἄνδρων εἶνε μεγαλοκρεπέστατον πτηνόν. Αἱ πτέρυγες αὐτοῦ ἔχουσιν συνήθως 14 ποδῶν μήκος, κατὰ δὲ μέσον ὄρον 10 ποδῶν.

Ζῆ ὁ γυφ οὗτος ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὄρων εἰς τοσοῦτον ἀραῖον ἀέρα, ὥστε τ' ἀναπνευστικὰ ἔργα του ἀνθρώπου ἀδύνατον ν' ἀνθίσωσιν εἰς αὐτόν.

Ἡ θήλια γυφ παραμένει ἐπιζώουσα ἐπὶ ἑπτὰ ἡδομάδας, διατρίψει δὲ τοὺς νοσοσοῦς ἐπὶ ἑν ὀδὸκαθρον ἔτος.

Ὁ γυφ τῶν Ἄνδρων ἔχει ταχυτάτην πτήσιν καὶ δύνουερα βλήμμα, ἐγκλιματίζεται δὲ εὐχέρως εἰς τὰς χώρας τῶν αἰ ωνίων κάγων ὡς καὶ εἰς τὰς παραδεισοῦς κοιλιάδας τὰς παρὰ τοῦς πρόποδας τῶν Τροπαϊκῶν ὄρων.

— Ἐκπῆδεν ἡ ἐποχή, καὶ ἦν ἡ Ἀγγλία ἔβρεθε κύκνον.

Ὁ Παύλος Ζῆβος γράφων πρὸ τριῶν καὶ ἡμισίας ἑκατομτατηρίδων ἀναφέρει ὅτι οὐδέποτε εἶδε ποταμὸν πλήθοντα τόπων κύκνων ὡς τὸν Θέμα.

Ὁ δὲ Τζῶν Τίλλερ τῷ 1623 πλέων ἀπὸ Ἄβου πρὸς τὸ Σουλθαρυ ἔφεινεν ἐνεῶς πρὸ τοῦ σπῆνους τῶν κύκνων, «2, 000 κύκνοι ὡς ἄλλαι πιδάει, ἐνήχοντα πρὸς τὰ βαθύτερα ὕδατα πρὸ ἐμοῦ, προδεικνύοντίς μοι οὕτως τὴν ὕδατινον ὀδόν.

— Ἐπῆρνημα μεγάλου ἐνδιαφέροντος ἀνεκαλύθη πρὸ τι νος χρόνου ἐν τῷ ἀνατολικῷ διαμερίσματι τοῦ Βρετανικοῦ Μουσειοῦ. Εἶνε μικρὸς ὁ ἀργίλλου πινὰξ, ἐφ' οὗ ὑπάρχουσι κεχαραγμένοι 98 οὐχοὶ λεπτοτάτης σφηνοειδοῦς γραφῆς. Ἐνδιαλαμβάνει δὲ περὶ γάμου Φαραὼ τινος μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, καὶ εἶνε προφανὲς τὸ ἀντιγράφον ἐπιστολῆς γραφῆσης περὶ τὸ 1530 πρὸ Χριστοῦ. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὰ μυστήρια τοῦ ἀρχαίου ἐνακτο-ρικοῦ βίου τῆς Αἰγύπτου, μετὰ τῶν ζηλοτυπιῶν καὶ τῶν μηχανοραφιῶν τοῦ γυναικωνίου.

— Εἰς τὴν ἔργασιν τοῦ Κρυσταλλίνου παλατιοῦ τῆς Βα-θῆσως τοῦ Λονδίνου ἐργάζοντο 7000 ἐργάται. Ἐγένετο δὲ χρῆσις κατ' αὐτὴν 9,642 τόνων σιδήρου, πρὸς τοῦτους 175 τόνων κοχλιῶν καὶ 103 τόνων ἕλων. Ἐάν ἐτίθεντο κατὰ σειράν οἱ ναλοπίνακες αἱ χρησιμεύσαντες πρὸς κατασκευὴν τοῦ Κρυσταλλίνου παλατιοῦ θὰ κατεῖχον ἑκτασιν 242 μίλιον. Οἱ ἐν αὐτῷ πιδάκες ἕταν εἶνας ἐν ἐνεργείᾳ ἀνακαλύζου-σιν εἰς τὸν ἀέρα 120,000 γαλλόνια ὕδατος κατὰ πᾶν λεπτόν, 6,000,000 γαλλόνια ὕδατος βακαίνονται ἐν μᾶ ἡμέρα διὰ τῶν πιδάκων τοῦτων.

— Οὕτως ἡ ἀριστερὴ χεὶρ ἐκτελεῖ κατὰ πολλοὺς νῦν κλειστά δσα ἔργα δι' ἃ θεωρεῖτο ἐντελῶς ἀκατάλληλος καὶ ἀνίκανος. Αἱ γυναίκες μεταγερρίζονται ευκαλύτερον τὴν ἀριστεράν χει-ρα ἢ οἱ ἄνδρες. ἴως ἕνεκα τῆς ἐπὶ τοῦ κλειδομυθίου ἀσκήσεως, ἦσις καταντᾷ καταλληλοτάτῃ πρὸς χρησιμοποίη-σιν τῆς ἀριστερῆς χειρὸς. Ἡ γραφικὴ μηχανὴ ἀπαίτει τὴν χρῆσιν ἀριστερῶν τῶν χειρῶν. Οὕτω κατὰ κανόνα αἱ γυ-ναίκες χειρίζονται αὐτὴν ευκολώτερον τῶν ἀνδρῶν.

Περίεργον δεῖ ἡ γραφὴ διὰ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς σπανίως εἶνε χαρακτηριστικὴ δσον ἢ διὰ τῆς δεξιᾶς. Πᾶσαι σχεδόν αἱ διὰ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς γραφαὶ ὁμοιάζουσιν. Ὁ χαρα-κτηρ τοῦ γράφοντος δὲν ὑδεινύεται ἐν αὐταῖς.

— Ἡ σύζυγος τοῦ ἐν Βερολίῳ πρέσβειος τῆς Ἀγγλίας ἔχει τὴν παράθεον ἰδιοερασίαν νὰ συλλέγη διάφορα εἶδη ὑποδημάτων. Ἔχει ἐν τῷ ἐν Γερμανίᾳ οἴκῳ αὐτῆς πλέον τῶν χιλίων ζευγῶν ὑποδημάτων. Ἡ συλλογὴ τῆς περιλαμβά-νεται τὸ λεπτότερον σανδάλιον ὀρηχτηρίδος ὡς καὶ τὴν χω-δρουμεϊστέραν χιονοβατίδα.

— Οἱ μεταξοσκώληκες πωλοῦνται κατὰ λίτρας ἐν Κίνα.

— Λέγεται δεῖ εἶνε ἀντιεμέμενα 100,000 κρῖνα εἰς ἄγγρον τινα τῆς Βερμουδάς.

— Ἐκαστος πλοῦς τῶν μεγάλων σκαφῶν τῶν διακλεν-των τῶν Ἀτλαντικῶν ὀκεανῶν στοιχίζει 3—4000 λίρας.

— Σεισμική φωτογραφική ἀπέδειξεν δεῖ ἡ εἰως παραδε-δεγμένη μέθοδος τῆς παραστάσεως τῆς ἀστραφῆς ὡς περι-που ζητωϊδεῦς γραμμῆς εἶνε ἐντελῶς δσαφαιμένη.

— Ἡ στάκη ἢ ἐκ τῆς καύσεως τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος εἶνε ἀρίστη μαῦρη βαφῆ.

— Τὸ ἀγγλικόν νομισματοκοπιεῖον κόπει ἑτησίως εἰκοσι πέντε τόνους ἀγγλικῶν πεννῶν.

— Οἱ τίτλοι τῶν συγγραφῶν τοῦ Γλάδοσπικος πληροῦσι 22 σελίδας τοῦ ἐντύπου καταλόγου τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου.

— Οἱ ἔξοχότεροι αἰγυπτολογοὶ ἰσχυρίζονται δεῖ ἡ χρῆσις τῆς ὕδατος ἐγένετο ἐν ἐποχῇ προγενεστέρᾳ πάσης ἱστορικῆς μνήμης.

— Ἡ γλῶσσα τῶν Ἑσκιμῶν ἔχει 5 μόνον φθῖρα. Εἶνε ευκολοτάτη, εἶνε ἂμως ἡ μόνη ἣν ἑκμανθάνουσιν οἱ Ἑσκι-μῶν.

— Εἰς τὴν Καντόν τῆς Κίνας—αἱ ὁδοὶ φέρουσι τὰ ὄνματα τῶν διαφόρων ὄρετων. Οὕτως ἐν τῇ πόλει ταυτῇ ὑπάρχει ὁδὸς τῆς ἀγάπης, ὁδὸς τῶν συμπαθειῶν, ὁδὸς τῆς ἀγαθοῦ-ρίας, καὶ ἕτερα τῆς ἀνεπιλήτου ἀγέτης.

— Φαινεταὶ δεῖ κατὰ τὰς παρασχῆς ἀφίνες ἑπικηλοῦθησαν τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν ἐν τῇ Ἄνω Βιομανία, ὁ ἀρχαῖος τῶν ἔργων θεσίων ἐν τῇ χώρᾳ ταυτῇ ἤδεισε φοβερῶς, οὕτως ὥστε ταῦτα κατέστησαν ἀληθῆς μάστι.

Αἱ ἀρχαὶ προσδιώρισαν ἀμοιβὰς δι' ἕκαστον φουεῦμενον ἔργον θεσίον. Αἱ ἀμοιβαὶ ποικιλοῦσι μετὰ 80 φρ. διὰ μίαν ἐργον καὶ 10 φρ. διὰ μίαν ἄρετον.

Ὁ φουεῦς τῶν Κῶν, περὶ ὧν ἴδὲ πιστοποιεῖται δεῖ ἐφα-γα ἀνθρώπινον κρέας, θὰ ἀμβλιεταὶ γενναύτερον.

— Ἐν Γαλλίᾳ ὁ κ. Παυλιῶν ἰδημοσίησεν κατ' αὐτοῦς πε-ριεργουτῆτην μελέτην περὶ τῆς ἐπατείας ἐν Παρισίοις.

Ἄλλ' ὡς ἀναγνωρίξει ὁ ἴδιος, ἡ ἐπατεία ἐν Παρισίοις εἶνε ἀτομική, ὁ συνεταιρισμὸς εἶνε σπάνιος, καὶ ἕκαστος ἐ-πατεῖς ἐνεργεῖ αὐτοβοῦως.

Τὸ αὐτὸ δὲν συμβαίνει καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἰδοὺ δὲ εἰδο-ποίησις ἣν παραλαμβάνουμν ἐξ ἀγγλικῆς ἑφημερίδος:

«Ὁ καθηγητῆς Δάκτος Ρουβαὶη λαμβάνει τὴν ἐλευθε-ρίαν ν' ἀναγγεῖη δεῖ ἐξόστῃσιν ἀνωτέρων σχολῆν, ἐν ἣ θὰ διδάσκαται ἡ θεωρία καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐπατείας. Πᾶν ἐπι-μὲλες καὶ ευρῶς ἄτομον δυνάται οὕτω νὰ ἐβῆ εἰς θέσιν ὥστε νὰ εἴ ἀνέτω.

«Ἐξακολουθεῖ δὲ ἡ εἰδοποίησις: Ὅροι μετριώτατοι. Ἐ-πιδάξει ὁδῶν μὴ ἐκμεταλλευθεῖσιν ἐν συνουκίας φιλανθρω-πικοῖς. Μεγὰλη συλλογὴ πιστοποιητικῶν, ἀπομίμησις τελεῖα τραγημάτων, δεκανίκια, ἐκπλαστορα καὶ πάντα τὰ βοηθητικὰ τῆς ἐπατείας.

Καὶ ἡ διευθύνσις; Ὅδὸς πριγκηλίσσης Κίν. Λονδίον, ἐν-νοεῖται.

— Ἐπὶ ὀκταετίαν ὁ Ἰάδοθων εὐρίσκετο εἰς ἀλληλογρα-φίαν μ' ἕνα διάσημον νομοδιδασκαλον τῆς Βιέννης συμβου-λευμενος αὐτόν περὶ τῶν διαφόρων διατάξεων τοῦ περὶ Ἰρ-λανδικῆς αὐτονομίας νομοσχεδίου του.

Ὅκου ὁ κ. Τρεκουκῆς ἀποδεικνύεται καὶ πάλιν ἀνώτε-ρος τοῦ Γλάδοσπικος, διότι συνήθως οὐδένα συμβουλεύεται.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡῶΤΗΣΕΙΣ

1. Ποῖος ἦτο ὁ θεμελιωτῆς τῆς Σαμαρείας;
- 2) Ποῖος παραβάλλεται πρὸς ὄνον; καὶ διατῖ;
- 3) Ποῖα τροφὴ εἶναι τὸ σύμβολον καθαρᾶς καὶ ὑγινοῦς δι-δασκαλίας;

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ, ΓΡΙΦΟΙ, ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ.

Αίνιγματα.

1.—Είς σειράν πολλῶν αἰῶνων ἤμην ἐν ἀθανασίᾳ, Ἄλλὰ τώρα μὲ κατέχει λήθη εἰς ἀνυπαρξίαν. Πλὴν τὴν κεφαλὴν μ' ἂν κόψης, παρעυθὺς θὰ ἀναξήσω, Καὶ τὸ ὄνομά μου πάντως, φίλε, θ' ἀποθανασίω, Ἐπειδὴ θὰ σ' ἐνθυμίζω γεγονός τῆς ἱστορίας, Διαπλάσσω οὐκ ὀλίγων τῶν ἀνθρώπων τὰς καρδίας, Εἰς τὰ ὕψη δὲ θὰ μ' ἴδης, ἂν μοι θέσῃς ἐν στοιχείῳ "Ἐννατον τοῦ ἀλαβήτου ἔσῃ κ' οὐχὶ θηρίων Κεῖμα παρעυθὺς θὰ γέινω, ἂν μοι κόψης τὸν λαμόν, Σὺν τῇ κεφαλῇ μου ἄμα, μὲ ὀργὴν καὶ μὲ θυμόν.

Ἐτ Καρδαμόλῃ, Εὐάγγελος Μαρσακῆς.

2.—Λέγουν οἱ ἐξ ἀνθρώπου ἔχω μεταμορφωθῆ, Εἰς φυτὸν ποῦ τὸν χειμῶνα μόνον πάντοτε ἀνθεῖ. Ἄν τὰ τρία δὲ τὰ πρῶτα γράμματά μου ἀφαιρέσῃς, Καὶ τὸν τόνον ταῦτοχρόνως εἰς τὴν λήγουσαν τὸν θέσῃς, Ἐτερον φυτὸν θὰ γέινω θάλλον διον τὸν καιρὸν, Καὶ τινος θεοῦ ἀρχαίου τῶν Ἑλλήνων ἱερὸν.

Ἐτ Ἰθάκῃ, Νικολ. Κ. Παυλίδης.

Κυβόλεξον.

- 3.—1. Δέκα μονάδες, φίλε μου, ἐμὲ ἀποτελοῦσι, 2. Καὶ τοὺς αἰῶνας δι' ἐμοῦ οἱ πάντες ἀριθμοῦσι. 3. Σ' τὴν κεφαλὴν μὲ ἔχουσιν σπεύω μὲ εἰζεύρεις. 4. Τὸ τέταρτον ἐρευνησον εἰς τὰς Γραφὰς νὰ εὕρῃς.

Ἀθήνησι, Ν. Μαρσίλλος.

Τρίγωνον.

4.— Νὰ ἀντικατασταθῶσιν οἱ ἀστερίσκοι διὰ ψηφίων οὕτως ὥστε ν' ἀναγνώσκηται ἐν μὲν τῇ καθεστῶ πλευρᾷ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω πρόθεσις, ἐν δὲ τῇ ὀριζοντίᾳ τὸ ὄνομα θεοῦ τινος τῆς ἀρχαιότητος, ἐν δὲ τῇ ὑποτεινούσῃ τριτοκλήτων.

Ἀθήνησι, Πετροῦλα Σπεταιώτου.

Ἀπλῆ Ἀκροστιχίς.

5.—Συνίσταται ἐξ ἑπτὰ λέξεων. Τούτων ἡ μὲν πρώτη εἶναι τὸ ὄνομα μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας, ἡ δευτέρα ἀκροτήριον τῆς Ἑλλάδος, ἡ τρίτη ζῶον τετράποδον, ἡ τετάρτη τὸ ὄνομα μάντιος τῶν νεκρῶν, ἡ πέμπτη τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαυδάλου δολοφονηθέντος ὑπὸ τῆς συζύγου του, καὶ ἡ ἑξῆς τὸ ὄνομα οἰνοχόου τοῦ βασιλέως τῶν Μήδων.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων τούτων λαμβανόμενα ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν τριάκοντα τυράννων.

Ἐτ Ἐρικισσῆ, Ὀλγα Α. Ἀθανασιάδου.

Λύσις τῶν Αἰνιγμάτων κ. τ. λ.

τῶν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1893.

- 1— Μῆλος—Βῆλος—ἦλος—ἦλιος—ἰός. 2— Ὁ μαργαρίτης. 3— Ἄναρχος—Ναυαρχος.

- 4— Α-Ι-Μ-Ν-Η 55— Α—ηδὸν I-Δ-Ε-Α Ε—ρωθιος Μ-Ε-Ν Τ—αῶς Ν-Α Ο—ρητῆ Η Σ—αρουθινοκίβητος

6— Ὅστις εἶχε τὴν μεγαλύτεραν κεφαλὴν.

Λύται.

- Μ. Π. Μαρσίλλας 1. 2. 3. 4. 5. 6. Αἰτωλὸς 1. 2. 3. 4. 55. Κωνσταντῖνα Ρ. Καραντώνη 1.1.2.2.55. Πετροῦλα Σπεταιώτου 1. 2. 3. 5. Ἑλένη Σ. Ἡλιοπούλου 2. 3. 4. 5. 6. Ἀγγελος Ε. Ἀγγελίδης 4. 2. 3. 4, 5. Γεώργιος Κ. Ἀλεξανδρόπουλος 1. 2. 3. 5. 6. Ἀλέξ Κ. Κωστούλας 1. 2. 55. Μαρία Δ. Εὐαγγελίου 1.1.2.2.33. 55. Ἀγαμέμνων Γ. Πετρίδης 1. 2. 3. 4. 5. 6. Ἀγλαΐα Α. Κομνητοῦ 1. 3. 5. Γ. Σ. Ἀγαλκᾶς 1. 2. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Κήρυγμα Εὐαγγελίου ἐν Ἀθήναις κατὰ Κυριακὴν ἀπὸ 10—11 π. μ. καὶ ἀπὸ 5—6 μ. μ. ἐν τῇ κατὰ τὴν Πύλῳ τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς Ἑλληνικῆ Εὐαγγελικῆ Ἐκκλησίᾳ.

— Ἐν τῇ Ἀποθήκῃ τῶν Ἁγίων Γραφῶν ὑπάρχουσι σώματα τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς, ὀλόκληροι σειραὶ Ἑφημ. Παίδων καὶ αἱ τρεῖς σειραὶ τῶν Παιδικῶν Διηγημάτων.

— Πρὸς λόγους διὰ ἱεροκήρυκα καὶ ἄλλα θρησκευτικὰ καὶ ἠθικὰ φυλλάδια καὶ βιβλία.

— «Ὁ Παπᾶ Τρέχας» τοῦ Κοραῆ.

— Περὶ γενέσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἀρμονίαν Χριστιανισμοῦ καὶ ἐπιστήμης ὑπὸ Ἰ. Σκαλτσούνη, τύποις Α. Κωνσταντινίδου δρ. 7. Τὸ συνιστώμεν εἰς πάντα νέον καὶ πᾶσαν οἰκογένειαν.

— Ἡ Κυρὰ Καλή.

— Τὸ Σπύλιον τῶν ἀσπῶν. Διήγημα τερπνὸτατον καὶ διδακτικώτατον διὰ οἰκογενείας μὲ εἰκόνας τιμῆ μόνον μία δραχμὴ συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν.

— Ὁ Χρῆστος καὶ τὸ παλαιὸν ὄργανόν του.